

[Svend Heiselberg]

Det mest er noget, som er vendt imod erhvervslivet. Derfor bliver der heller ikke tale om et fald i skatten, som regeringen vil have vælgerne til at tro. Rent faktisk udgør væksten af skatterne og afgifterne mere end 4 pct. Regeringen har indset, at en begyndende inflation er uundgåelig. Der regnes forsigtigt med 3 pct. Alt dette er en bremse på dansk erhvervsliv.

Kommunerne må også påregne at gå trange tider i møde. I 1992, da vi havde en borgerlig regering, var kommunernes underskud 1,8 mia. kr. Det steg straks med rødkløverregeringens tilblivelse til 4,5 mia. kr. i 1993 og forudsiges at blive mindst 3,9 mia. kr. i 1994.

Jeg er lidt ked af at skulle tegne et så trist billede af rødkløverregeringens finanslov, men skal jeg være nøgtern, kan det jo ikke være anderledes. Men regeringen kan regne med – og det synes jeg da må være vigtigt for regeringen at vide – at Venstre vil gå positivt og konstruktivt til forhandlinger med regeringen for at få indflydelse.

Vi vil opfordre regeringen til at forberede sig på fundamentale ændringer. Men jeg ved ikke, hvor store forhåbninger vi skal have. Regeringen har jo sit flertal, og i modsætning til den borgerlige regering, som i reglen ved første behandling af finansloven havde påbegyndt forhandlinger med oppositionen, tager regeringen det også her mere afslappet, idet forhandlingerne slet ikke er påbegyndt endnu, men først starter den 26. oktober.

Selv om vi vil gå konstruktivt ind i forhandlinger om at få indflydelse på finansloven, kan vi ikke skjule vores ængstelse for dansk erhvervsliv. Vi mener, at vi bør se på en aflastning af det arbejdsmarkedsbidrag, som er pålagt erhvervslivet. Størstedelen af danske virksomheder, landbrug og fiskeri er tvunget i knæ.

Vi håber på en GATT-aftale, men vi er bl.a. uforstående over for, at den nuværende regering ikke på samme måde som den borgerlige regering i finansloven har taget højde for, at der med en GATT-aftale skulle forhandlinger til vedrørende en omstilling af dansk landbrug. Dette vil vi gerne have ind i finansloven igen.

Vi vil forsøge at gøre det klart for regeringen, at de ca. 9 mia. kr., vi efter finanslovforslaget skal yde i ulandsstøtte i 1994, i det væsentligste skal ydes, så danske arbejdspladser får gavn heraf.

Vi vil have diskuteret, om den samfundsøkonomiske forsørgelsesbyrde kan fortsætte. Som nævnt lever 44 pct. af befolkningen over 18 år af overførselsindkomster.

Venstre møder som sagt op til forhandlingerne for at få indflydelse på finansloven. Det er vores agt at ville stemme for finansloven, når den tid kommer. Det er almindelig politisk kultur at stemme for. Den kultur har Socialdemokratiet desværre ikke altid kendt.

Med disse ord skal jeg anbefale finansloven til videre behandling.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det var godt, at hr. Svend Heiselberg fik markeret, at vi i øjeblikket har århundredets stærkeste regering. For det må vi jo have. Det må jo være den regering, der har haft den største indflydelse, nogen dansk regering har haft i al fald i dette århundrede og formodentlig også tidligere, for jeg kunne forstå på hr. Svend Heiselberg, at det er regeringens skyld, at man først fik England og Irland og Spanien og Portugal og Sverige og Finland og Norge og Italien til at devaluere. Og da man så lige havde klaret det, besluttede man sig til også at nedskrive den danske krone. Det var jo det, hr. Svend Heiselberg sagde: Det er regeringens politik, og derfor er det regeringens skyld, at fastkronopolitikken nu er væk. Jeg synes, den danske regering må have haft en ganske god og stor indflydelse, når den har kunnet få alle disse lande til lige at gøre det først, for at vi så også kunne opfylde vores politiske mål, nemlig at fjerne fastkurspolitikken.

Hr. Svend Heiselberg, jeg synes, at det var dybt, dybt, useriøst at stille sig op og beskyldte denne regering for dette. Sandheden er, at valutauroen i Europa var en konstellation af den tyske politik koblet sammen med en meget massiv spekulation mod de europæiske valutaer og det europæiske valutasystem. Det var det, der bragte krisen, og ikke den nuværende regering.

Faktisk viste tilliden til den nuværende regering, at vi slap langt lettere igennem det, end vi ville have gjort tidligere. Derfor er der kun én indsats, der skal gøres – og det går jeg også ud fra at Venstre er enig med CD i – nemlig at gøre EF og det EF-økonomiske system så stærkt, at det kan modstå den slags spekulation.